

ศาสนาที่เที่ยงแท้

الدين الصحيح

(باللغة التایلندية)

تأليف : أبي أمينة. بلال فليبس

ترجمة : أبي يسرى إسماعيل بن أحمد

เรียบเรียงโดย อนุ อะมีนะฮฺ บิลาล ฟิลิปส์

แปลโดย อนุ ยุซรอ อิสมาอีล อะหมัด

จัดพิมพ์โดย

สำนักงานความร่วมมือเพื่อเผยแพร่และสอนอิสลาม

อรร-ร็อบวะฮฺ กรุงริยาด ประเทศซาอุดีอาระเบีย

:

المكتب التعاوني للدعوة وتوعية الجاليات بالربوة

Islamic Propagation Office in Rabwah

P.O.Box 29465 RIYADH 11457 - TEL 4454900 - 4916065

FAX: 4970126 - E-Mail: rabwah@islamhouse.com

<http://www.islamhouse.com>

พิมพ์ครั้งแรก : ฮ.ศ. 1427 - ค.ศ. 2006

สงวนลิขสิทธิ์โดย เว็บไซต์อิสลามเฮาส์

อนุญาตให้ใช้ประโยชน์จากหนังสือ โดยไม่บิดเบือนหรือเปลี่ยนแปลงเนื้อหาเดิม
หากมีข้อสงสัย คำแนะนำหรือแก้ไขผิดพลาดใดๆ กรุณาติดต่อเราทางเว็บไซต์ :
www.islamhouse.com

(466)

ฮ.ศ.1427 - ค.ศ. 2006

สำนักงานความร่วมมือเพื่อเผยแพร่และสอนอิสลาม

อัคร-ริอบวะฮฺ กรุงริยาด ประเทศซาอุดีอาระเบีย

โทร. +966-1-445 4900, 491 6065

www.islamhouse.com

1427 :

www.islamhouse.com

(466)

1427

المكتب التعاوني للدعوة وتوعية الجاليات بالربوة

هاتف : 445 4900 - 491 6065

www.islamhouse.com : عنوان الموقع

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

คำนำจากยู่อเปล

الحمد لله رب العالمين ، وأشهد أن لا إله إلا الله
وحده لا شريك له ، وأشهد أن محمداً عبده
ورسوله صلى الله عليه وسلم وعلى آله وصحبه
أجمعين.

การสรรเสริญทั้งหมดเป็นสิทธิของอัลลอฮ์พระผู้อภิบาลแห่งสากลจักรวาล คำสดุดีและความสันติสุขจงมีแต่ท่านนบีมุหัมมัด (คือลัลลอฮ์ อะลัยฮิ วะลัลลัม) วงศาคณาญาติและเหล่าสาวกของท่าน ตลอดจนผู้ที่ดำเนินตามทางนำของท่าน トラバจนกระทั่งวันสิ้นโลก

ผู้เขียนหนังสือเล่มนี้ คือ อับดุลอะมีนอะฮ์ บิลาล ฟิลิปส์ ชาวแคนาดา เข้ารับนับถือศาสนาอิสลาม ในปี ค.ศ. 1972 ที่เมืองโตรอนโต ประเทศแคนาดา สำเร็จการศึกษาปริญญาตรี คณะอรรถศาสตร์ จากมหาวิทยาลัยอิสลามเมืองมะดีนะฮ์ ปี ค.ศ. 1979 และปริญญาโทสาขาศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยแห่งรียาด ค.ศ. 1985 ศึกษาปริญญาเอกที่มหาวิทยาลัยแห่งเมืองเวลล์ ประเทศอังกฤษ เขาได้เขียนหนังสือวิชาการเกี่ยวกับอิสลามเป็นจำนวนหลายเล่ม

หนังสือ “ศาสนาที่เที่ยงแท้” ที่ท่านถืออยู่นี้ เป็นผลงานเขียนของเขาที่ได้พยายามเสนอหลักการขั้นพื้นฐานแห่งการเชื่อถือเกี่ยวกับพระผู้เป็นเจ้าในอิสลาม

อิสลามเป็นศาสนาที่เที่ยงแท้ ศาสนาเดียวที่ถูกรับรองโดยพระผู้เป็นเจ้าที่แท้จริงของมวลมนุษย ซึ่งจำเป็นต้องเคารพภักดีเพียงพระองค์เดียวเท่านั้น

อิสลามเป็นศาสนาแรกและศาสนาสุดท้ายแห่งบรรดาศาสนาทั้งหลายที่อัลลอฮ์ส่งมายังมนุษยชาติ ได้เรียกร้องให้มนุษยชาติเคารพภักดีเฉพาะพระผู้ทรงสร้างที่แท้จริง (อัลลอฮ์) และละทิ้งการเคารพบูชาสรรพสิ่งทั้งหลายทั้งมวลอันเป็นสิ่งถูกสร้าง

การไม่เข้าใจต่อหลักการขั้นพื้นฐานของหลักความเชื่อถือ ทำให้มนุษย์หลงผิด โดยไปหลงยึดถือสิ่งต่าง ๆ ตลอดจนมนุษย์ด้วยกันเป็นพระเจ้า ซึ่งถือเป็นบาปกรรมอันยิ่งใหญ่ที่มนุษย์ได้ก่อขึ้น ที่พระผู้เป็นเจ้าไม่อาจอภัยให้ได้ เขาเหล่านั้นจะต้องพบจุดจบด้วยการขาดทุนอย่างมหันต์

มหาบริสุทธิ์ยิ่งแห่งอัลลอฮ์ พระผู้เป็นเจ้าที่แท้จริงแต่เพียงพระองค์เดียวเท่านั้น หากมีข้อบกพร่องหรือความผิดพลาดประการใดขอพระองค์ได้โปรดอภัยโทษให้แก่ข้าพระองค์ แท้จริงพระองค์ทรงกรุณาปราณีเสมอ

วาบิลลาฮิตเตอาฟีก วัลฮิตายะฮฺ

วัลสลาม

อบู ยูซุร อิศมาอีล อะหมัด

สารบัญ

ศาสนาอิสลาม.....	9
สาส์นแห่งอัล-อิสลาม	12
สาส์นแห่งศาสนาปลอม.....	17
ความเป็นศาสนาสากลของอัล-อิสลาม.....	20
การยอมรับในอัลลอฮ์.....	23

ศาสนาอิสลาม

สิ่งแรกที่มนุษย์เราควรรับทราบ และทำความเข้าใจอย่างกระจ่างแจ้งเกี่ยวกับศาสนาอิสลาม ก็คือ ความหมายของคำว่า “อัล-อิสลาม”

ศาสนาอิสลามไม่ได้ถูกตั้งขึ้นตามชื่อบุคคลอย่างเช่นศาสนาอื่นๆ เช่น ศาสนาคริสต์ ซึ่งได้ตั้งชื่อตามชื่อของเยซูคริสต์ และศาสนาพุทธถูกตั้งชื่อตามพระพุทธเจ้า ส่วนศาสนาขงจื้อก็ถูกตั้งชื่อตามขงจื้อ และลัทธิมาร์คซิสม์ก็ถูกตั้งชื่อตามคาร์ล มาร์ค หรือไม่ก็จะตั้งชื่อตามเผ่าพันธุ์ เช่น ศาสนายูดาห์ได้ถูกตั้งชื่อตามยูดาห์และศาสนาฮินดูก็ได้ถูกตั้งชื่อตามพวกฮินดูสเป็นต้น

แต่อิสลามเป็นศาสนาที่แท้จริงของอัลลอฮ์ ด้วยเหตุนี้ชื่อของศาสนา นี้ ซึ่งหมายถึงหลักการแห่งพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ (อัลลอฮ์) หรือการนอบน้อมยอมตนยังพระประสงค์แห่งพระองค์ คำว่า “อิสลาม” เป็นศัพท์ภาษาอาหรับ แปลว่า การยอมจำนน การนอบน้อมยอมตนต่ออัลลอฮ์อันเป็นพระเจ้าที่แท้จริง และควรแก่การเคารพภักดี และผู้ใดได้ปฏิบัติเช่นนั้นย่อมได้ชื่อว่า “มุสลิม” นอกจากนั้น คำๆ นี้ยังหมายถึง “ความสันติ” ซึ่งเป็นผลสืบเนื่องมาจากการมอบตนเองอย่างสิ้นเชิงยังจุดประสงค์แห่งอัลลอฮ์ ด้วยเหตุดังกล่าว อิสลามจึงไม่ใช่ศาสนาใหม่ที่เพิ่งถูกนำมาโดยท่านศาสดามุหัมมัด (ขอความสันติสุขจงมีแด่ท่าน) เมื่อศตวรรษที่ 7 ณ ประเทศอาหรับเท่านั้น แต่เป็นศาสนาที่แท้จริงและดั้งเดิมของอัลลอฮ์ที่ได้ถูกนำมากล่าวถึงอีกครั่งต่างหาก

อิสลามเป็นศาสนาเดียวกันที่ได้ถูกประทานให้แก่ศาสนาดาดาอัม มนุษย์และศาสดาคนแรกของอัลลอฮ์ สุ่มวลมนุษย์ชาติทั้งปวง ชื่อของศาสนาแห่งพระผู้เป็นเจ้าคือ “อิสลาม” มิได้ถูกตั้งขึ้นโดยมนุษย์รุ่นหลัง ๆ แต่ได้ถูกเลือกโดยอัลลอฮ์ ด้วยพระองค์เอง และได้ถูกกล่าวถึงอย่างชัดเจนในคัมภีร์ อัล-กุรอานโองการสุดท้ายที่ได้ถูกประทานมายังมวลมนุษย์ชาติ พระองค์ได้มีดำรัสว่า

أَلْيَوْمَ اكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمْ الْإِسْلَامَ دِينًا

ความว่า “วันนี้ ข้า(อัลลอฮ์)ได้ทำให้ศาสนาของสุเจ้าสมบูรณ์สำหรับสุเจ้าแล้ว และได้ให้ความโปรดปรานของข้าครบถ้วนแก่สุเจ้า และข้าพึงพอใจ(เลือก)อิสลามเป็นศาสนาสำหรับสุเจ้า” (อัล-กุรอาน 5 : 3)

وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ

ความว่า “และผู้ใดแสวงอื่นไปจากศาสนาอิสลาม ดั่งนั้นมันจะไม่ถูกยอมรับจากเขา” (อัล-กุรอาน 3 : 85)

مَا كَانَ إِبْرَاهِيمَ يَهُودِيًّا وَلَا نَصْرَانِيًّا وَلَكِنْ كَانَ حَنِيفًا
مُسْلِمًا

ความว่า “และอับรอฮีม (อับราฮัม) ไม่ได้เป็นยิว และไม่ได้
เป็นคริสต์ แต่เขาเป็นผู้บริสุทธิ์ที่เที่ยงธรรม เป็นมุสลิม (ผู้
นอบน้อม)” (ยัล-กุดวาน 3 : 67)

ท่านจะไม่พบในคัมภีร์ไบเบิลเลยว่า พระผู้เป็นเจ้า (อัลลอฮฺ) ได้
ตรัสต่อประชาชนชาติของศาสนายิว (โมเสส) หรือลูกหลานของเขาเหล่านั้น
ว่า ศาสนาของพวกเขาคือยูดาย และพระองค์มิได้ทรงตรัสต่อผู้เลื่อมใส
ในพระเยซูคริสต์ว่า ศาสนาของพวกเขาคือศาสนาคริสต์ ความจริงแล้ว
แม้กระทั่งชื่อของท่านก็ไม่ใช่พระเยซู เพราะคำว่า “**คโรสท์**” นั้นมาจาก
ศัพท์ภาษากรีกว่า “**คโรสท์โตส**” (CHRISTOS) ซึ่งหมายความว่า ฤๅษี
ซัด เซ็ด นั้นหมายถึง คำว่า “**คโรสท์**” (CHRIST) เป็นศัพท์ภาษากรีก ที่ถูก
แปลมาจากศัพท์ภาษาฮีบรูว่า “**เมสสิอาห์**” (MESSIAH) ซึ่งเป็นเพียงฉายา
และส่วนคำว่า “**เยซู**” เป็นศัพท์ภาษาลาติน ที่ได้มาจากภาษาฮีบรูว่า
“**อีซา**” (ESAU)

เพื่อเป็นการง่ายในการทำความเข้าใจ ข้าพเจ้าใคร่ขอเรียกท่าน
ศาสนา “**อีซา**” (ขออัลลอฮฺทรงเมตตาท่าน) ว่า เยซู ศาสนาของท่าน คือ
สิ่งที่ท่านได้เชิญชวนบรรดาผู้เลื่อมใส อันเป็นสิ่งเดียวกับบรรดาศาสดา
ก่อนหน้าท่านได้ปฏิบัติและเชิญชวนมา ท่านได้เชิญชวนประชาชนของ
ท่านสู่การนอบน้อม ยอมจำนนอย่างสิ้นเชิงยังพระประสงค์แห่งอัลลอฮฺ
(นั่นคืออิสลาม) และท่านได้ตัดเดือนประชาชนของท่านให้ออกห่างจาก
พระเจ้าจอมปลอมที่มนุษย์ได้ก่อกำเนิดขึ้น ในคัมภีร์พันธสัญญาใหม่ ท่าน
ศาสดาเยซุได้สอนให้บรรดาสาวกและผู้เลื่อมใสสวดคำวิงวอนดังนี้

“ความประสงค์แห่งพระองค์ท่าน (อัลลอฮฺ) จะเกิดขึ้นบนผืนพิภพนี้ ดังได้มีขึ้นในสวนสวรรค์”

สาส์นแห่งอัล-อิสลาม

เนื่องจากการมอบตนยังพระประสงค์แห่งอัลลอฮฺอย่างสิ้นเชิงนั้น เป็นการแสดงถึงแก่นแท้แห่งการเคารพภักดี ซึ่งเป็นรากฐานของสาส์นแห่งอัลลอฮฺ ทั้งนี้เพราะทุกสรรพสิ่งนอกเหนือจากอัลลอฮฺผู้ทรงสร้างแล้ว สรรพสิ่งทั้งปวงล้วนเป็นสิ่งถูกสร้างมาจากพระองค์ อาจกล่าวได้ว่าแก่นแท้ของอัล-อิสลามก็คือ การเรียกร้องมนุษยชาติให้ออกห่างจากการเคารพภักดีต่อสิ่งถูกสร้าง แต่ทว่าเชิญชวนมนุษย์สู่การเคารพภักดีต่อผู้ทรงสร้างสรรพสิ่งแต่เพียงผู้เดียวเท่านั้น เฉพาะพระองค์เท่านั้นที่สมควรได้รับการเคารพภักดี เพราะการขอพรจะถูกลงสนองตอบโดยพระองค์เท่านั้น หากมนุษย์วิงวอนขอต่อต้นไม้และบังเอิญคำวิงวอนขอของเขาเป็นจริง มิได้หมายความว่าต้นไม้ได้ตอบสนองคำวิงวอนขอของเขา แต่อัลลอฮฺต่างหากที่เป็นผู้อนุเมตตาให้สถานการณ์เป็นไปตามที่เขาวิงวอนขอ เราอาจจะกล่าวว่ามันเป็นเช่นนั้น แต่ทว่าสำหรับผู้บูชาต้นไม้แล้วเขาย่อมไม่ได้คิดเช่นนั้นแน่นอน เช่นเดียวกันถ้าจะวิงวอนขอต่อพระเยซู พระพุทธรูปเจ้า พระกฤษณา นักบุญคริสโตเฟอร์ นักบุญยูเด หรือแม่แต่ท่านศาสดาทุกหมัด ผู้ซึ่งเป็นปาวผู้ใกล้ชิดอัลลอฮฺมากที่สุด ก็ย่อมไม่ถูกตอบรับโดยบุคคลเหล่านี้ แต่การตอบรับเป็นไปโดยอัลลอฮฺเท่านั้น

ท่านศาสดาอีซา (พระเยซูคริสต์) มิได้สั่งสอนให้ศรัทธาในคำสอนของตัวท่านเอง หรือเคารพภักดีในตัวแทน แต่ให้เคารพภักดีต่ออัลลอฮฺ พระผู้เป็นเจ้าของที่แท้จริง ดังปรากฏอยู่ในคัมภีร์อัล-กุรอาน

وَإِذْ قَالَ اللَّهُ يٰعِيسَىٰ ابْنَ مَرْيَمَ ۗ أَنْتَ قُلْتَ لِلنَّاسِ اتَّخِذُونِي وَأُمَّيَّ إِلَهَيْنِ مِن دُونِ اللَّهِ ۗ قَالَ سُبْحٰنَكَ مَا يَكُونُ لِيٰ أَنْ أَقُولَ مَا لَيْسَ لِيٰ بِحَقِّ

ความว่า “และ (จงรำลึกถึงเวลา) เมื่ออัลลอฮฺตรัส (ในวันฟื้นคืนชีพว่า) โอ้อีซาบุตรมัรยัมเอ๋ย (เมื่อยังมีชีวิตในโลก) เจ้าพูดแก่มนุษย์หรือว่า จงยึดถือฉันและแม่ของฉันเป็นพระเจ้า สององค์อื่นจากอัลลอฮฺ เขากล่าวว่า มหาบริสุทธิ์แต่พระองค์ไม่พึงที่ฉันจะกล่าวในสิ่งที่ฉันไม่มีสิทธิ์ (ที่จะกล่าวเช่นนั้น)”

(อัล-กุรอาน 5 : 116)

ท่านศาสดาอีซามีได้ตั้งตนเองขึ้นเป็นพระเจ้า ถึงแม้ว่าท่านจะได้รับการเคารพภักดีจากผู้อื่น แต่ตัวท่านเองเคารพภักดีต่ออัลลอฮฺองค์เดียวเท่านั้น หลักการพื้นฐานที่สำคัญข้อนี้ ได้ถูกกล่าวถึงไว้ในอารัมภบท หรือ สุเราะฮฺ อัลฟาติหะฮฺ (โองการที่ 5) ดังนี้ว่า

إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ﴿١﴾

ความว่า “เฉพาะพระองค์เท่านั้นที่เราเคารพภักดี และเฉพาะพระองค์เท่านั้นที่เราขอความช่วยเหลือ”

และพระองค์อัลลอฮ์ได้ตรัสอีกในโองการหนึ่งของอัล-กุรอานว่า

وَقَالَ رَبُّكُمْ ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ

ความว่า “และผู้อภิบาลของสุเจ้าได้ตรัสว่า “จงขอต่อข้า แล้ว
ข้าจะตอบสนองคำขอของสุเจ้า” (อัล-กุรอาน 40 : 60)

เป็นที่น่าสังเกตว่า สาส์นชั้นพื้นฐานแห่งอิสลาม ก็คือการชี้ให้เห็นถึงความแตกต่างในเอกลักษณ์ระหว่างอัลลอฮ์พระผู้เป็นเจ้าของเจ้าที่แท้จริงกับสรรพสิ่งที่ถูกสร้างของพระองค์ กล่าวคืออัลลอฮ์ไม่ใช่สิ่งที่ถูกสร้างและไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของสรรพสิ่งที่ถูกสร้างทั้งหลาย สรรพสิ่งที่ถูกสร้างไม่ใช่พระองค์และไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของพระองค์

เป็นที่ประจักษ์อย่างชัดเจนว่าการที่มนุษย์หันไปเคารพบูชาต่อสรรพสิ่งที่ถูกสร้างแทนที่จะเคารพภักดีต่อพระเจ้าผู้ทรงสร้างสรรพสิ่งเหล่านั้น ส่วนมากมีสาเหตุมาจากความไม่เข้าใจต่อแนวความคิดดังกล่าวนี้ เช่น เชื่อว่าธาตุแท้ของอัลลอฮ์ทรงมีอยู่ในทุกแห่งหนในสิ่งถูกสร้างต่างๆ และทรงอยู่หรือเคยมีอยู่ในสรรพสิ่งที่ถูกสร้างในบางลักษณะ ซึ่งได้ถูกนำมาเป็นเหตุผลในการเคารพภักดีสรรพสิ่งที่ถูกสร้างต่างๆ เหล่านี้ แม้ว่าการเคารพภักดีเช่นนั้น อาจจะถูกเข้าใจว่า เป็นการเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์ โดยวิธีผ่านสิ่งถูกสร้างของพระองค์เป็นสื่อก็ตาม

อย่างไรก็ตามสาส์นแห่งอัล-อิสลามดังที่ได้นำมาโดยบรรดา ศาสดาแห่งอัลลอฮ์ คือการเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์เพียงองค์เดียว และให้ห่างไกลจากการเคารพภักดีต่อสรรพสิ่งที่ถูกสร้างของพระองค์ ทั้งนี้ไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อม ดังที่พระองค์อัลลอฮ์ตรัสไว้อย่างชัดเจนว่า

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا
الطُّغُوتَ

ความว่า “และแท้จริงเราได้ส่งรอสูล (ศาสดา) มายังทุก
ประชาชาติ (โดยคำบัญชาใช้) ให้เคารพภักดีต่อข้า (อัลลอฮฺ)
และให้ออกห่างจากสิ่งเคารพจอมปลอม” (อัล-กุรอาน 16 :

36)

เมื่อบรรดาผู้กราบไหว้รูปปั้นถูกสอบถามถึงสาเหตุของการ
กระทำเช่นนั้นขึ้น คำตอบที่มักได้รับ ก็คือ พวกเขาเพียงแต่เคารพภักดี
พระเจ้าที่ทรงสถิตอยู่ในรูปปั้นเท่านั้น พวกเขาต่างอ้างว่ารูปปั้นหินนั้นเป็น
เพียงจุดศูนย์รวมแห่งธาตุแท้ของพระเจ้าและมันเองหาใช่พระเจ้าไม่

ใครก็ตามที่ได้ยอมรับเอาแนวความคิดการมีอยู่ของพระเจ้าใน
สิ่งถูกสร้าง ย่อมยอมรับตามเหตุผลของผู้เคารพบูชารูปปั้นนั้น ในขณะที่
บุคคลผู้มีความเข้าใจในสาส์นขั้นต้นแห่งอิสลามและคำสั่งสอนอย่าง
แท้จริงจะไม่ยินยอมต่อการเคารพรูปปั้นอย่างเด็ดขาด ถึงแม้ว่าจะได้รับ
การอธิบายด้วยเหตุผลใดๆ ก็ตาม

บรรดาผู้ที่อ้างตนเป็นพระเจ้า นับตั้งแต่ยุคโบราณกาล ได้
พยายามอ้างเหตุผลความเชื่อที่ผิด ๆ โดยกล่าวว่าพระเจ้าทรงสถิตอยู่
ในร่างของมนุษย์ พวกเขาได้แสดงสิทธิ์ว่าถึงแม้พระเจ้าจะทรงสถิตอยู่ใน
ตัวเราทุกคน ตามความเชื่อของพวกเขา แต่พระองค์ทรงสถิตอยู่ใน
ร่างของพวกเขามากกว่าคนอื่น ๆ ด้วยการกล่าวอ้างนี้ เราจึงสมควร
เคารพบูชาชนอบน้อมต่อพวกเขาเหล่านี้ ทั้งนี้หากไม่ใช่พระเจ้าในร่าง

มนุษย์ก็อาจจะเป็นศูนย์รวมของพระเจ้าที่อยู่ภายในร่างของมนุษย์ ทำนองเดียวกัน บรรดาผู้ที่เชื่อว่า คนนั้น คนนี้เป็นพระเจ้า หลังจากที่เขา ได้ตายไปแล้วนั้น รวมทั้งบรรดาผู้ยอมรับแนวความเชื่อที่ผิด ๆ เกี่ยวกับการสถิตของพระเจ้าในร่างมนุษย์ต่างก็ยอมรับข้ออ้างนั้นเป็นอย่างดี สำหรับผู้ที่เข้าใจในหลักการแห่งศาสนชั้นพื้นฐานและบทคำสอนของ อิสลามย่อมไม่ยินยอมเป็นอันขาดที่จะเคารพบูชามนุษย์ ไม่ว่าจะตกอยู่ ภายใต้อาณัติการณณ์เช่นใด

แก่นแท้ในหลักการศรัทธาคือความเชื่อถือในศาสนาของอัลลอฮฺ คือ การเรียกร้องเชิญชวนต่อการเคารพภักดีต่ออัลลอฮฺ ผู้ทรงสร้างองค์ เดียว และปฏิเสธต่อการเคารพบูชาต่อสิ่งถูกสร้างต่าง ๆ ไม่ว่าสิ่งนั้นจะ เป็นมนุษย์ ลิง วัว ช้าง ภูเขา ดวงดาว หรืออื่น ๆ ก็ตาม นี่คือความหมาย ที่แท้จริงของคติพจน์แห่ง อัล-อิสลามที่ว่า

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

(ลาอิลาฮะ อิลลัลลอฮฺ)

ความว่า “ไม่มีพระเจ้าอื่นใดที่มีสิทธิ์แก่การเคารพภักดี นอกจากอัลลอฮฺ”

ผู้ใดได้เปล่งคำ ๆ นี้ ด้วยจิตใจที่ศรัทธามั่น เขาจะได้อยู่ภายใต้ ร่วมเงาแห่งอิสลามและศรัทธาอย่างบริสุทธิ์ใจ และด้วยความเชื่อมั่นใน คำๆ นี้ เขาจะได้อยู่สวนสวรรค์ ด้วยเหตุนี้ท่านศาสดาสุดท้ายแห่ง อิสลามได้กล่าวว่า “ผู้ใดที่กล่าวว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใด (ที่สมควรแก่การ เคารพภักดี) นอกจากอัลลอฮฺ หลังจากนั้นเขาได้ตายไปจากโลกนี้ ด้วย

ความเชื่อมั่นดังกล่าว เขาย่อมจะได้เข้าสวนสวรรค์อย่างแน่นอน” (รายงาน
โดย อุบรู ซัรฺ รวบรวมโดยอัล-บุคอรีห์ และมุสลิม)

นอกจากนี้ คำ ๆ นี้ยังมีความหมายรวมถึงการยอมจำนนโดย
สิ้นเชิงยังประสงค์แห่งอัลลอฮ์ผู้ทรงเอกะ การมอบตนต่อพระองค์ด้วยความ
ความยำเกรงและเชื่อฟังต่อบทบัญญัติของพระองค์ รวมทั้งปฏิเสธการ
เชื่อในพระเจ้าหลายพระองค์

ศาสนแห่งศาสนาปลอม

ในโลกเรามีแนวความคิด นิกาย ความเชื่อถือ ลัทธิ ศาสนา
หลักปรัชญา สำนักนิกาย และกลุ่มต่าง ๆ มากมาย ซึ่งต่างก็กล่าวอ้างว่า
ลัทธิความเชื่อถือของตนนั้นเป็นแนวทางที่ถูกต้องหรือวิถีทางเดียวเท่านั้น
ที่จะนำมนุษย์สู่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าได้ เราจะตัดสินได้อย่างไรว่าศาสนาหรือ
ลัทธิใดถูกต้อง หรือว่าทุกลัทธิความเชื่อถือเหล่านี้ถูกต้องหมด ? วิธีที่เรา
จะหาคำตอบนี้ได้คือ เบื้องต้นต้องยุติปัญหาความแตกต่างที่ผิวเผินใน
คำสั่งสอนของผู้ที่อ้างถึงความสัจจะอันสูงสุด และพิสูจน์ให้เห็นถึง
จุดหมายสำคัญของการเคารพภักดี แม้จะเรียกร้องโดยตรงหรือไม่ก็
ตาม

ศาสนาอื่น ๆ (ที่ไม่ใช่อิสลาม) มักมีแนวความคิดพื้นฐานเกี่ยวกับ
พระเจ้าผู้เป็นเจ้าทำนองเดียวกัน คือพวกเขาจะอ้างว่ามนุษย์คือพระเจ้า หรือ
คนนั้นคนนี้เป็นพระเจ้า หรือธรรมชาติคือพระเจ้า หรือไม่ก็พระเจ้าคือสิ่ง
ที่มนุษย์แสวงสรรขึ้นตามจินตนาการของตน ซึ่งอาจกล่าวได้ว่าคำสั่งสอน
เบื้องต้นของศาสนาที่ไม่เที่ยงแท้เหล่านั้นก็คือ พระผู้เป็นเจ้าสามารถ

ได้รับการเคารพภักดีในคุณลักษณะของสิ่งถูกสร้าง ศาสนาเหล่านั้นได้
เชิญชวนมนุษยชาติสู่การเคารพบูชาสิ่งถูกสร้างโดยเรียกสิ่งเหล่านั้นว่า
พระเจ้า เช่น ศาสดาเยชู ได้เชิญชวนผู้เลื่อมใสให้เคารพภักดีต่อพระเจ้า
เป็นเจ้าของผู้ทรงสร้างแต่มีบรรดาผู้อ้างตนว่าเป็นผู้ยึดถือและปฏิบัติตาม
คำสั่งของท่านในยุคต่อมาได้เชิญชวนมนุษยชาติให้บูชาตัวของพระเยชูเอง
โดยอ้างว่า ท่านศาสดาเยชู คือพระเจ้า

พระพุทธรเจ้า ถือเป็นนักปฏิรูปผู้หนึ่งซึ่งได้นำเอาหลักการแห่ง
มนุษยธรรมมาให้แก่ศาสนาแห่งอินเดีย พระองค์ท่านไม่เคยอ้างตนเป็น
พระเจ้า และท่านไม่เคยแนะนำสั่งสอนให้บรรดาสาวกผู้ปฏิบัติตามยึดเอา
ตนเป็นสิ่งบูชา แต่กระนั้นชาวพุทธส่วนมากนอกประเทศอินเดีย ได้ยึด
ถือเอาพระองค์เป็นพระเจ้าและได้ประดิษฐ์รูปเหมือนขึ้นเป็นที่
กราบไหว้

ด้วยอาศัยหลักการแห่งการพิสูจน์เอกลักษณ์ แยกแยะ
จุดมุ่งหมายในการเคารพบูชาจะทำให้เราสามารถทราบถึงศาสนาปลอม
ได้อย่างชัดเจน และยังทราบถึงพื้นเพความเป็นมาของการอุทริอย่าง
แท้จริงดังมีหลักฐานปรากฏอยู่ในสุเราะฮฺ ยูสุฟ : 40 จากคัมภีร์ของพระเจ้า
เป็นเจ้าของที่ลัจจริงว่า

مَا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهِ إِلَّا أَسْمَاءَ سَمَّيْتُمُوهَا أَنْتُمْ
وَأَبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهَا مِنْ سُلْطَانٍ إِنْ الْحُكْمُ إِلَّا لِلَّهِ أَمَرَ
إِلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
لَا يَعْلَمُونَ ﴿٤٠﴾

ความว่า “พวกเจ้าหาได้กราบไหว้บูชาสิ่งใดเลยนอกจาก
บรรดานามที่พวกเจ้าตั้งชื่อขึ้นโดยพวกเจ้าเองและบรรพบุรุษ
ของพวกเจ้า อัลลอฮฺมิได้ประทานหลักฐานใดในข้อนี้ลงมา
ไม่มีการตัดสินใจนอกเสียจากเป็นของอัลลอฮฺ พระองค์ทรง
มีบัญชาแก่พวกเจ้าว่า จงอย่าเคารพภักดีต่อผู้ใด เว้นแต่
พระองค์เท่านั้น นั่นคือศาสนาอันมั่นคง แต่ที่มนุษย์
ส่วนมากไม่รู้”

บางท่านอาจโต้แย้งว่าทุกศาสนาก็ม้วนสอนแต่ในเรื่องความดี
งามจึงไม่เห็นแปลกที่เราจะปฏิบัติตามศาสนาใดก็ได้ คำตอบก็คือ
แท้จริงแล้วศาสนาอื่นๆ ทั้งหลาย สอนให้บูชาสิ่งที่ถูกสร้างซึ่งถือเป็นสิ่งที่
ชั่วร้ายที่สุด

การที่เราเคารพสักการะบูชาสรรพสิ่งที่ถูกสร้าง แทนที่จะเคารพ
บูชาพระเจ้าผู้ทรงสร้าง นี่แหละคือบาปอันยิ่งใหญ่ที่มนุษย์ได้กระทำขึ้น
ทั้งนี้เพราะมันค้านกับจุดประสงค์ที่แท้จริงของการถูกบังเกิดของ
มนุษยชาติ กล่าวคือมนุษยชาติได้ถูกสร้างขึ้นมา เพื่อเคารพภักดีต่อพระ
เจ้าคืออัลลอฮฺพระองค์เดียว ดังที่พระองค์ทรงกล่าวไว้ในอัล-กุรอาน
อย่างชัดเจนว่า

وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴿٥١﴾

ความว่า “และข้ามิได้บังเกิดญินและมนุษย์มาเพื่ออื่นใด
นอกจากเพื่อเคารพภักดีต่อข้าเท่านั้น” (อัล-กุรอาน 51 : 56)

เพราะฉะนั้นการเคารพ ลัทธิการะ หรือบูชาต่อสรรพสิ่งที่ถูกสร้าง อันเป็นเนื้อแท้ของการเคารพบูชารูปปั้น ซึ่งไม่ใช่พระผู้เป็นเจ้าของแท้จริง จึงนับว่าเป็นบาปที่ไม่สามารถให้อภัยโทษได้อย่างเด็ดขาด ผู้ใดตายไปในสภาพของการเป็นผู้เคารพบูชารูปปั้นเขาจะยอมได้ปิดกั้นกฎกำหนด (โชคชะตากรรม) ของเขาในโลกหน้าเสียแล้ว นี่ไม่ใช่ความคิดเห็นแต่เป็นข้อเท็จจริงของโองการแห่งอัลลอฮ์ ที่ได้ถูกประทานมายังมนุษยชาติในพระคัมภีร์ฉบับสุดท้าย คืออัล-กุรอานว่า

إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ ذَلِكَ لِمَنْ يَشَاءُ

ความว่า “แท้จริงอัลลอฮ์ไม่ทรงอภัยแก่ผู้ที่ได้ตั้งภาคีต่อพระองค์ (เพราะสิ่งทั้งหลายถูกกำเนิดให้มีขึ้นเพื่อรับใช้และอำนวยความสะดวกสำหรับมนุษย์ และไม่ใช่เพื่อเป็นที่เคารพ ลัทธิการะบูชาของมนุษย์) และทรงอภัยแก่บาปอื่นนอกจาก (การตั้งภาคี) นั้น สำหรับผู้ที่พระองค์ทรงประสงค์” (อัล-

กุรอาน 4 :48)

ความเป็นศาสนาสากลของอัล-อิสลาม

เนื่องจากผลตามมาของการนับถือศาสนาปลอมนั้นร้ายแรงยิ่งนัก ดังนั้นศาสนาที่แท้จริงของอัลลอฮ์ (พระผู้เป็นเจ้าของแท้) จึงสมควรได้รับการเข้าใจและบรรลุผลสำเร็จในระดับสากล และไม่ได้จำกัดเฉพาะประชาชาติใดประชาชาติหนึ่งเท่านั้น อีกทั้งยังไม่จำกัดเวลา สถานที่และไม่มีเงื่อนไขใดๆ เฉกเช่นการพรมน้ำเพื่อไถ่บาปในคริสต์ศาสนา

ภายในขอบเขตของการจำกัดความในหลักการสำคัญของอัล-อิสลาม (คือการมอบน้อมยอมตนยังพระประสงค์แห่งพระเจ้า) แล้วตั้งอยู่บนรากฐานแห่งความเป็นศาสนาสากล ฉะนั้นเมื่อใดที่มนุษย์มีความเข้าใจอย่างแท้จริงว่าอัลลอฮ์ทรงคุณลักษณะเอกะ และทรงแตกต่างอย่างสิ้นเชิงจากสรรพสิ่งถูกสร้างแล้วโดยยอมจำนนต่ออัลลอฮ์ เขาก็คือ “มุสลิม” ทั้งร่างกายและจิตใจและมีสิทธิ์จะได้เข้าสวรรค์

ดังนั้นผู้ใดก็ตามไม่ว่าเขาจะอาศัยอยู่ ณ แห่งหนใดสมัยใดในโลกใบนี้ เขาก็สามารถเป็นมุสลิมได้ ทั้งนี้โดยเพียงปฏิเสธรูปเคารพสักการะบูชาสรรพสิ่งที่ถูกสร้างต่างๆ และหันสู่การเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์เพียงองค์เดียวเท่านั้น

เป็นที่น่าสังเกตว่า การยอมรับและการยอมจำนนต่ออัลลอฮ์จำเป็นต้องมีการแยกแยะระหว่างสิ่งที่ดีงาม ถูกต้อง และสิ่งที่ชั่วร้าย ผิดศีลธรรม และจำต้องทราบว่า วิธีการเลือกเช่นนี้แสดงให้เห็นถึงการยอมรับของตน โดยการแยกแยะการทำความดีที่ประเสริฐสุด ก็คือ การเคารพต่ออัลลอฮ์พระองค์เดียวเท่านั้น ขณะที่การกระทำชั่วที่ร้ายแรงที่สุด ก็คือการเคารพบูชาสรรพสิ่งที่ถูกสร้างคู่เคียงกับการเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์หรือแทนการเคารพภักดีอัลลอฮ์ ข้อเท็จจริงดังกล่าวได้ถูกสาธยายไว้ในคัมภีร์อัล-กุรอานที่ว่า

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالنَّصْرَى وَالصَّبِيْنَ
مَنْ ءَامَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صٰلِحًا فَلَهُمْ اَجْرُهُمْ
عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ

ความว่า “แท้จริงบรรดาผู้ศรัทธาและบรรดาผู้เป็นยิวและคริสต์และคอปี่อื่น(ศาสนาอื่นที่ไม่ใช่ยิวและคริสต์) ผู้ใด (ก็ ตามที่) ศรัทธาในอัลลอฮ์และวันสุดท้ายและได้ประกอบการทำงานที่ดี ดังนั้นสำหรับพวกเขาทั้งหลายจะไม่มี ความหวาดกลัวแก่พวกเขาทั้งหลาย ณ พระผู้อภิบาลของพวกเขา และพวกเขาทั้งหลายจะไม่ระทม” (อัล-กุรอาน 2 :62)

وَلَوْ أَنَّهُمْ أَقَامُوا التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَمَا أُنزِلَ إِلَيْهِمْ مِنْ رَبِّهِمْ لَأَكَلُوا مِنْ فَوْقِهِمْ وَمِن تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ مِّنْهُمْ أُمَّةٌ مُّقْتَصِدَةٌ
وَكَثِيرٌ مِّنْهُمْ سَاءَ مَا يَعْمَلُونَ ﴿٦٦﴾

ความว่า “และมาตราว่าพวกเขาดำรงมั่นในเตารอฮ์และอินญีล (โดยมิได้บิดเบือน) และสิ่งที่ได้ถูกประทานลงมาแก่พวกเขา จากพระผู้อภิบาลของพวกเขา แน่หนอนพวกเขาจะได้เสวยสุข ทั้งจากเมืองบนของพวกเขาและจากเมืองล่างเท้าของพวกเขา (คือได้รับการโปรดปรานจากพายุฟ้าและพืนพิภพ) (ทว่า) ใน หมู่พวกเขามีคณะที่แนวตรง (อยู่ในสายกลางที่เที่ยงธรรม) แต่ส่วนมากของพวกเขานั้น เรืองเลวร้ายแท้ๆ ที่พวกเขาได้ กระทำ” (อัล-กุรอาน 5 :66)

การยอมรับในอัลลอฮ์

ปัญหาที่เกิดขึ้นตอนนี้คือ มนุษยชาติฟังศรัทธาในอัลลอฮ์อย่างไร? ในเมื่อความเป็นไปในด้านสังคมและวัฒนธรรม มีความแตกต่างกัน? สำหรับบรรดามนุษยชาติทั้งหมดแล้ว จำเป็นต้องมีความรับผิดชอบในการเคารพภักดีต่ออัลลอฮ์

เราได้เรียนรู้จากคัมภีร์อัล-กุรอานว่า การยอมรับพระเจ้าเป็นเจ้าของมนุษยชาติได้มีอยู่แล้วในจิตวิญญาณของพวกเขา ซึ่งนับเป็นธรรมชาติ (ฟีฏเราะฮ์)แต่เดิมของมนุษย์ตั้งแต่ถูกบังเกิด

ในสุเราะฮ์ อัล-อะอฺรอฟ โองการที่ 172-173 พระองค์อัลลอฮ์ได้ทรงอธิบายให้เราทราบ ว่า เมื่อพระองค์ได้ทรงสร้างอาดัมผู้เป็นมนุษย์ และศาสดาคนแรกขึ้นมา พระองค์ได้ทรงบันดาลให้ลูกหลานของท่านบังเกิดขึ้นบนพื้นพิภพ และให้เขาทั้งหลาย กล่าวคำมั่นปฎิญาณต่อพระองค์ว่า **“ข้ามิใช่พระผู้อภิบาลของสุเจ้าดอกหรือ ? เขาเหล่านั้นได้ให้คำยืนยันว่าถูกต้องแล้ว เราขอยืนยันต่อการเป็นพระผู้อภิบาลของพระองค์”**

หลังจากนั้นพระองค์ได้ทรงสาธยายต่อไปถึงสาเหตุที่ทรงให้บรรดามนุษยชาติให้คำมั่นสัญญาว่าเพราะพระองค์คือผู้ทรงสร้าง และทรงเป็นผู้เป็นเจ้าของที่แท้จริง ผู้สมควรแก่การเคารพภักดีแต่เพียงผู้เดียว

พระองค์ได้ทรงบอกไว้ถึงกรณีที่สุดเจ้า (มนุษยชาติ) จะกล่าวอ้างในวันแห่งการฟื้นคืนชีพว่า **“แท้จริงเราไม่เคยทราบเรื่องเหล่านี้มาก่อนหรือไม่ทราบเลยว่าพระองค์คืออัลลอฮ์พระเจ้าของเรา ไม่มีใครบอกให้เราทราบเลยว่าเราต้องเคารพภักดีต่อพระองค์เท่านั้นผู้เดียว”** พระองค์

ได้ทรงอธิบายต่อไปว่า “หากว่าพวกสุเจ้าจะกล่าวในวันนั้นว่าแท้จริงบรรดาบรรพบุรุษของเราต่างหากผู้ซึ่งได้ตั้งภาคีแก่อัลลอฮฺ และเราเป็นเพียงลูกหลานของเขาเหล่านั้นพระองค์จะทำลายพวกเราเพราะเหตุที่เขา (บรรพบุรุษ) ได้ก่อการมูสากระนั้นหรือ?”

เหตุนี้ เด็กทารกทุกคนล้วนถูกกำเนิดมาด้วยความบริสุทธิ์ที่ศรัทธามั่นในอัลลอฮฺและความโน้มเอียงในการเคารพภักดีต่อพระองค์ ตั้งแต่แรกคลอดซึ่งเรียกในภาษาอาหรับว่า “ฟิฏเราะฮฺ”

กล่าวคือหากเด็กทารกได้ถูกละทิ้งไว้โดยลำพัง เขาก็ยอมทำการเคารพภักดีต่ออัลลอฮฺตามวิถีทางของเขา แต่ทั้งนี้การเจริญเติบโตของเด็กส่วนมากได้รับอิทธิพลจากสิ่งแวดล้อมรอบๆ ตัวเขา ทั้งที่มองเห็นและมองไม่เห็น ท่านศาสดา (คืออัลลอฮฺอะลัยฮิเวสัลลัม) เคยได้กล่าวว่าอัลลอฮฺได้ตรัสว่า “ข้าได้สร้างบรรดาป่าวของข้ามาในศาสนาอันเที่ยงตรง แต่บรรดามารได้ทำให้พวกเขาหลงทาง” และท่านศาสดาได้กล่าวอีกว่า “เด็กทุกคนล้วนเกิดมาในสภาพแห่ง “ฟิฏเราะฮฺ” ธรรมชาติอันบริสุทธิ์ หลังจากนั้นบิดามารดาของเขาได้เลี้ยงดูทำให้เขาเป็นยิว คริสต์ และบรรดาผู้บูชาไฟ เช่นเดียวกับบุคคล์ที่ได้คลอดลูกในสภาพที่เป็นธรรมชาติ ท่านเห็นบ้างไหมว่าตัวใดบ้างที่คลอดมาที่ผิดไปจากธรรมชาติดังกล่าวนั้น” (รวบรวมโดย อัล-บุคอรีห์ และมุสลิม)

ดังนั้น เมื่อเด็กได้น้อมรับต่อกฎแห่งธรรมชาติของร่างกายมนุษย์ตามที่อัลลอฮฺได้ทรงกำหนดไว้ตามชาติกำเนิด จิตวิญญาณของเขาก็ยอมมอบน้อมโดยธรรมชาติต่อความเป็นจริงที่ว่า อัลลอฮฺคือพระผู้เป็นเจ้าของเจ้าและพระผู้ทรงสร้างของเขา แต่บิดามารดาของเขาต่างหากได้พยายามทำให้เขาประพฤติปฏิบัติอย่างอื่นในขณะที่เยาว์วัย เด็กยังไม่มี

ความสามารถพอที่จะต้านทานหรือคัดค้านในความต้องการของบิดา มารดาได้ ดังนั้นศาสนาที่เด็กปฏิบัติตามในขณะนั้น จึงถือเป็นเพียง ประเพณีและการเลี้ยงดูอบรมสั่งสอนของผู้ปกครอง อัลลอฮฺจึงไม่เอาผิด และไม่ลงโทษเด็กจากการปฏิบัติตามเพราะสาเหตุดังกล่าว

ตลอดระยะเวลาที่มนุษย์มีชีวิตอยู่ ตั้งแต่เยาว์วัยจนกระทั่ง เสียชีวิต เขาสามารถสังเกตเห็นเครื่องหมายต่างๆ มากมายในทุกภูมิภาค ของพื้นโลก และแม้กระทั่งในร่างกายของเขาเอง

จากเครื่องหมายต่าง ๆ เหล่านี้ เขาทราบเป็นอย่างดีถึงการมีอยู่จริงของพระผู้เป็นเจ้าของเขาหรืออัลลอฮฺ หากมนุษย์มีความซื่อสัตย์ต่อตนเองแล้วไซ้ร้ เขาจำต้องปฏิเสธพระเจ้าจอมปลอมทั้งหลายและแสวงหาเฉพาะอัลลอฮฺองค์เดียวเท่านั้น สู่หนทางที่จะทำให้เป็นการง่ายสำหรับเขา แต่หากว่าเขายังขึ้นปฏิเสธเครื่องหมายต่าง ๆ แห่งอัลลอฮฺ และยังทำการเคารพบูชาสรรพสิ่งที่ถูกสร้างขึ้นในภาคใต้ของทิศตะวันออกของเขตอะเมซอน ซึ่งเป็นเขตป่าไม้ ประเทศบราซิล ชนเผ่าดั้งเดิมได้ก่อสร้างกระท่อมหลังใหม่ขึ้น เพื่อประดิษฐานบูชาคัณฑ์ ซึ่งถือเป็นตัวแทนพระเจ้าสูงสุดของสรรพสิ่งที่ทั้งหลาย ในวันรุ่งขึ้นได้มีชายหนุ่มคนหนึ่งเข้าไปนมัสการและในระหว่างที่เขากำลังกราบอยู่ต่อหน้าสิ่งที่เขาเข้าใจว่ามันคือพระผู้ทรงสร้าง และเป็นผู้ทรงประทานเครื่องยังชีพแก่เขา นั้น ทันใดเขาได้เห็นสุนัขตัวหนึ่ง ได้เดินเข้ามาในกระท่อม ตอนที่เขาได้เงยหน้าขึ้นดูพอดีเขาได้เห็นสุนัขตัวนั้นได้ยกขาขึ้นและเยี้ยวรดรูปปั้นบูชา ด้วยความเจ็บแค้นใจชายหนุ่มคนนั้นจึงไล่ติดตามสุนัขออกไปนอกวัด แต่เมื่อความโกรธได้ลดลง เขาก็คิดและสำนึกขึ้นได้ว่ารูปปั้นนั้นคงจะเป็นพระ

เจ้าแห่งสากลจักรวาลไม่ได้เป็นแน่ ฉะนั้นพระเจ้าต้องอยู่ที่อื่น เขาจึงควรเลือกที่จะปฏิบัติตามความคิดสติปัญญา และแสวงหาพระเจ้าผู้เป็นเจ้าของ หรือไม่ก็คงต้องกระทำการที่ไม่เชื่อสัตย์ และหลอกลวงตนเองอยู่ต่อไป ตามความเชื่อถือที่ผิดๆ ของเผ่าพันธุ์ของเขา มันอาจจะเป็นเรื่องแปลก แต่ทว่านั่นเป็นสัญญาณหนึ่งจากอัลลอฮฺ ที่ได้เกิดขึ้นกับชายหนุ่ม มันเป็นสัญญาณที่แนะนำว่าสิ่งที่เขากำลังเคารพบูชาอยู่นั้นเป็นสิ่งที่หลงผิด

บรรดาท่านศาสดาได้ถูกส่งลงมายังประชาชาติทุกเผ่าพันธุ์ ดังได้กล่าวไว้ก่อนหน้านี้นี้ เพื่อที่จะช่วยคำจุนเอาไว้ซึ่งธรรมชาติอันบริสุทธิ์แห่งมนุษยชาติ ในความเชื่อถือที่พึงมีต่ออัลลอฮฺและการโน้มน้าวที่มีมาแต่กำเนิดของมนุษยชาติต่อการเคารพภักดีต่อพระองค์ พร้อมทั้งสนับสนุนความเป็นจริงแห่งพระเจ้าในสัญญาณต่างๆ ที่พบเห็นประจำวัน ที่อัลลอฮฺได้ทรงประทานให้

แม้ต่อมาคำสอนของศาสดาส่วนมากจะถูกบิดเบือนไป แต่บางส่วนก็ยังรักษารูปเดิมไว้ได้ คำสอนเหล่านั้นได้ชี้แนะถึงสิ่งที่ถูกต้อง และสิ่งที่ผิด เช่น ในกรณีของบัญญัติ 10 ประการของคัมภีร์เตารอฮฺ(ของชาวยิว) การยืนยันเรื่องราวเกี่ยวกับชีวิตของท่านนบีอิซา (เยซูคริสต์) ในคัมภีร์พันธสัญญาใหม่ กฎหมายที่ยังคงมีอยู่ ซึ่งได้บังคับใช้ในกรณีเกิดคดีฆ่า ลักขโมย ผิดประเวณีในสังคมมนุษย์

เพราะฉะนั้น มนุษย์ทุกชีวิตต้องรับผิดชอบต่อความศรัทธาเชื่อมั่นในอัลลอฮฺ (พระเจ้า) และการยอมรับในศาสดาแห่งอัลลอฮฺ หรืออัล-อิสลาม อันหมายถึงการนอบน้อม และยอมตนยังพระประสงค์แห่งอัลลอฮฺ

เราขอพรต่อพระองค์อัลลอฮฺ ผู้ทรงได้รับการยกย่องสรรเสริญ ทรงได้โปรดคุ้มครองรักษาเราให้อยู่ในหนทางที่ถูกต้อง ยั้งหนทางที่พระองค์ได้ทรงชี้แนะ และแท้จริงพระองค์คือ ผู้ทรงกรุณา ผู้ทรงปราณีเสมอ การสรรเสริญทั้งหมด ความกตัญญูจงมีแด่พระองค์ พระผู้อภิบาลแห่งสากลจักรวาล และขอประสาทพร สันติสุข ความจำเริญ จงมีแต่ท่าน ศาสดา (คือลัลลลอฮฺอะลัยฮิวะสัลลัม) ครอบครัวของท่าน บรรดาสาวกของท่านตลอดถึงบรรดาผู้ปฏิบัติตามแบบฉบับของท่านเหล่านั้นด้วย เทอญ...อามีน

*****